

ΠΡΟΣΩΠΑ

Νικολέττα Παπαμιχαήλ I've been there...

Της ΜΕΡΟΠΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Σε χώρους όπου υπήρξε, πραγματικά, φανταστικά ή και συναισθηματικά μας ξεναγεί, με τα έργα της, η Νικολέττα Παπαμιχαήλ στη Γκαλερί Διάτοπος, στη Λευκωσία. Σε μια βιωματική σχέση με τα έργα της, μια πορεία συνειδητοποίησης των δεδομένων της ζωής της, αλλά και σε μια αναζήτηση των αναγκών της, η εικαστικός περιπλανιέται σε ένα λαβύρινθο μεταξύ συνειδητού και ασυνειδήτου για να μπορέσει να δει τις προσωπικές της αλήθειες.

- **Η έκθεσή σου φέρει τον τίτλο I've been there... παραπέμποντας είτε στο δυσδιάστατο του χώρου και του ατόμου, είτε μιας διαδικασίας και του ατόμου, της παρουσίας του ενός μέσα στο άλλο. Εξήγησέ μας λίγο αυτή τη βιωματική σχέση που υπάρχει...**

Υπήρξα εκεί, ήμουν εκεί, στους χώρους και στις καταστάσεις, «I've been there», όπως διαφορούμενα δηλώνει ο τίτλος. Όλη αυτή η δουλειά είναι αφιερωμένη στους χώρους-με τα άτομα που υπαινίσσονται σ' αυτούς-που λάτρεψα και στα οποία έζησα έντονα συναισθηματικές καταστάσεις τα χρόνια των σπουδών μου και της διαμονής μου στη Μαδρίτη. Αυτοί οι χώροι έρ-

χονται σαν ανάμνηση και σαν υπενθύμιση του ποια ήμουν και αναμειγνύονται με τους σημερινούς μου κόσμους, με αυτό που είμαι τώρα και τα άτομα που με συνοδεύουν στην εδώ ζωή μου, οδηγώντας με στη συνειδητοποίηση μιας καινούργιας πραγματικότητας στην οποία προσγειώθηκα χωρίς να έχω τον χρόνο να προετοιμασώ.

- **Μίλησέ μας λίγο για τα έργα που παρουσιάζονται στην έκθεση...**

Είναι κυρίως σχέδια με κάρβουνο και λάδι τα οποία απεικονίζουν χώρους εσωτερικούς στους οποίους, ανάλογα, διαδραματίζονται απλές σκηνές που όμως δεν είναι τόσο ρεαλιστικές όσο φαινομενικά δείχνουν. Υπάρχουν επεμβάσεις με κολλάζ, είτε άτοπων προς το χώρο ατόμων, κάποτε αρκετά εμφανείς ή κάποτε πιο καμουφλαρισμένες. Το στοιχείο της αυτοπροσωπογραφίας υπάρχει έντονα ακόμα-κατάλοιπο παλαιότερης δουλειάς μου και αυτή τη φορά μπαينوβγαίνουν διάφορα άτομα, άλλοτε άμεσα σημαντικά, άλλοτε πιο τυχαία, με τα οποία στήνω σε κάθε έργο το σενάριο. Καμιά φορά θυμίζουν σκηνές από θεατρικά. Επικρατεί κάποιο χάος, συνθετικά και τεχνικά, ο τρόπος που ενώνονται κάποια στοιχεία είναι εντελώς πρόχειρος όμως με αυτό τον τρόπο νιώθω να έρχομαι πιο κοντά

στην ιδέα της ανάμνησης και της ατμόσφαιρας. Με απασχολεί αρκετά το να αποδώσω το αίσθημα της απουσίας.

- **Πώς επηρεάζουν τα νέα μέσα τη σύγχρονη παραγωγή τέχνης;**

Στη σύγχρονη τέχνη όλα πλέον είναι δυνατά και εφικτά κι αυτό είναι αποτέλεσμα της τεχνολογίας και των νέων αυτών μέσων. Ένας καλλιτέχνης πλέον δεν είναι απαραίτητο να είναι σε εργαστήριο, είναι απλά δημιουργός ιδεών τις οποίες υλοποιεί οποιοσδήποτε. Η χειρονομία συνεπώς δεν είναι συστατικό ενός σύγχρονου έργου. Παρόλα αυτά τη σύγχρονη τέχνη δεν θα έπρεπε κατ' ανάγκη να τη χαρακτηρίζουν τα μέσα και οι πειραχίες, παρά μόνο το σκεπτικό πίσω απ' αυτήν, τα νοήματα ύπαρξης και δημιουργίας της.

- **Ποια η θέση της ζωγραφικής στην εποχή της ραγδαίας τεχνολογικής εξέλιξης και πώς αυτή επηρεάζεται;**

Υπήρξε/ υπάρχει ακόμα μια περίοδος μεγάλης κρίσης για τους καλλιτέχνες ζωγράφους, ακριβώς λόγω αυτής της εξέλιξης και της εισαγωγής καινούργιων μέσων στο χώρο. Η ζωγραφική μεταμορφώθηκε σε κάτι πολύ πιο ψυχρό για να ακολουθήσει την τάση και ο υπερρεαλισμός φούντωσε-σε μια προσπάθεια να εξισώσει την αισθητική ενός ζωγραφικού έργου με αυτή της φωτογραφίας ή του

υπολογιστή. Παρατηρώ όμως μια επιστροφή στην καλή και πραγματική ζωγραφική και στην εκτίμησή της, ας μην ξεχνάμε πως μόνο η διαδικασία του να ζωγραφίζεις, της αφιέρωσης του χρόνου και της εναλλαγής της χειρονομίας αποτελούν από μόνα τους στρατηγικές έκφρασης και επικοινωνίας.

- **Θεωρώ πως ο καλλιτέχνης, για να δημιουργήσει, θα πρέπει να έχει έρεισμα στον περιβάλλοντα χώρο. Υπάρχει και αμφίδρομη ισχύς σε αυτό; Δηλαδή, ο καλλιτέχνης με το προσωπικό του "όνειρο", να μπορέσει να δημιουργήσει έρεισμα;**

Αυτός θα ήταν ένας πολύ καλός ρόλος για τον καλλιτέχνη, θα μπορούσε να ήταν το επάγγελμά του, φτάνει το όνειρο να είναι πλέον τρόπος ζωής και όχι μόνο όνειρο! Η ειλικρίνεια και η πειστικότητα του έργου, ή της επιλογής ζωής κάποιου ανθρώπου, μπορεί να παρασύρει και να εμπνεύσει, αλλά δεν ξέρω αν αυτό είναι μια κάτι πολύ ουτοπικό, λαμβάνοντας υπόψη το ότι ο περιβάλλοντα χώρος άρχισε να λειτουργεί σαν μια τεράστια ρουφήχτρα για όλους μας. *Πληροφορίες Έκθεσης: "I've been there": Νικολέττα Παπαμιχαήλ. Εγκαίνια Τετάρτη 5 Οκτωβρίου στις 8.00 μ.μ. Διάρκεια μέχρι 27 Οκτωβρίου 2011. ΔΙΑΤΟΠΟΣ: Κρήτης 11, τηλ. 22766117, info@diatopos.com και www.diatopos.com*